

Проповед на Стефановден

Братя и сестри,

Днес, когато тържествуваме рождественската радост, когато ведно с ангели и човеци възгласяме "Слава във висините Богу и на земята мир" - днес, Светата православна църква възпоменава благочестивия живот и мъченическата кончина на първомъченик и архидякон Стефан.

Името Стефан значи увенчан, увенчан с нетленен мъченически венец. Той е убит от хвърляните камъни, озверели сънародници, от юдеите, въставащи срещу Христовото благовестие, което архидякон Стефан неуморно разяснява.

И въпреки че виждат сияещото като на ангел Стефаново лице, който дръзновено проповядва истината, че Иисус е очакваният Месия - освирепелите юдеи извеждат Стефан от синедриона и го убиват с камъни, както повелява Мойсеевият закон за светотатците.

И не случайно днес се чете евангелското четиво за злите лозари. В тази притча Господ Иисус Христос разказва за стопанина, който насажда лозе и си отива.

Стопанинът на лозето - Бог Отец, изпраща своите слуги щом наближава гроздобер. Гроздоберът е символ на скорошното пришествие на Христос, предвещано от Божиите слуги - пророците. Но всички Божии слуги са убити от злите лозари. "Едного набиха, друго - убиха, а трети с камъни пребиха" - пише евангелист Матей.

Да, Господните пророци изпиха до дъно чашата на страдания и гонения. Така и Божият угодник, служителят Господен Стефан - началникът на дяконите в ранната църква, началник на онези, които служат и обгрижват - бе убит с камъни. Умирайки, увенчаният с правда и кротост първомъченик се моли за своите убийци с думите "Господи, не им зачитай тоя грях."

Да, заради жестокостта на лозарите - разпоредници на Божиите обещания, лозето - духовната нива се отне от юдейския народ и се даде на други лозари - на повярвалите езичници, за да дават плодове навреме.

А тия плодове са вярата, надеждата и любовта в Христа.

И ние - като следовници Христови, като божествен виноград, Божие лозе, като възпламенени със Стефановото упование Богу - трябва да принасяме духовен плод - плод на опазване заповедите и покаяние.

Затова чествуваме архидякон Стефан, затова тържествуваме светиите - защото гледаме на примера на техния живот и на свършека на този живот, който им отрежда вечна слава в Божието Царство. И като имаме пред очи техния подвиг, подражаваме на вярата им.

Така поне трябва да бъде.

Братя и сестри,

Живеем в лукави времена. Живеем във време, когато истината се примесва

с лъжа, богопротивното се възглася от най-високите места, а в църквата нахлува светският дух и отстъплението от светоотеческите принципи.

Да усилим молитвата, да не губим упованието във всеблагия Божи промисъл, който е отредил да живеем точно в това време, точно тук и сега.

И да се молим, да се молим да не отпаднем от вярата, от лоното на апостолската ни Църква, да се молим да не загубим правилната посока - спасителния Христов път, да се молим да не съучастваме в безплодните дела на мрака, а напротив - да ги разпознаваме и да бягаме като от огън от тях.

И да имаме, по молитвите на Майката Божия, на всички ангели и светии, да имаме поне частица от богоотдадената твърдост на свети първомъченик и архидякон Стефан.

Честит и благословен празник!

Честито на всички именици!

Божие благословение да е с всички нас! Амин!

2024 г.